

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Qualiter teipsum consolaberis in Christo. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

& à summo vertice vsque ad plantam pedis, sine tentatione nihil vacat in ipsis. Nam modò iubentur exteriora, modò compelluntur ad sui custodiam introire; nunc huc illucq; discurre-re, nunc etiam quieti insistere; modò paulo plus vigilare, & paulo pòst vigilias nequaquam protrahere: nunc quodlibet protinus abiicere, nunc quod horrent, sine mora perficere. Si est ali-quod genus supplicij, quod martyres facit; tunc maximè illi martyres fiunt, qui toties verbo Dei, tanquam gladio submissi plestuntur; quoties sibi ipsis per obedientiam moriuntur. O quam sublimiter de talibus filiis gloriari potest sponsa Christi mater ecclesia dicens: Manus meę distillauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrha probatissima.

Martyrij
species
quædam
est sibi to-
ties per
obedien-
tiam mori

§. 3. *Declaratio literalis, Introduxit me rex in cellaria sua.*

Accipe & aliud verbum ex ore Sponsi, aptum ministerio tuo, quod etiam prius putabam inducere ad consolationem: sed præuenit me Deus quasi nescienter, docens me primùm debere mihi metipsum interius mori, antequam dignè possem aliis foris deseruire. Vtputa si adhuc impatiens in paruis læsionibus esse, qualiter tunc aliorum infirmitates bene sustinerem. Et si adhuc superbus esset animus meus, quomodo portarem sine murmure murmuraciones, sine contradictione detractiones, & indisciplinorum mores. Constat namque quòd patientia & humilitas, summè necessaria sunt ministrantibus. Est autem intentum verbum istud, quod sponsa cum multa etiam iucunditate loquitur, dicens: *Introduxit me rex in cellaria sua.* Habeat ipsa intellectum huius verbi, in ministerio Christi absconditum. Tu æstima apud te magnum, si inueniatur etiam in te per opus ali-quod extrinsecum, æquè ipsi gratum. Nam si hoc ipsum verbū (*Introduxit me rex, &c.*) traxerit quis ad boni cellarii officium, inueniet utique plenum sensum & perfectum, intus sapidum, & foris non otiosum.

Patientia &
humilitas
in Officiis
cum pri-
mis neces-
saria.

Cant. I.

§. 4. *Qualiter teipsum consolaberis in Christo.*

Propterea libenter & perseveranter age, quod agis, & quodā mentali gaudio vtere in opere tuo, retinens apud te verbum suauitate plenum; *Introduxit me rex in cellaria sua.* Hæc est enim voluntas Patris tui, qui in cælis est, & eius qui in terris; ut ita facias, sicut ordinatum est tibi. Nam potes coram iudicantibus te confidenter protestari, quia non ego ipse introduxi me, sed introduxit me rex in cellaria sua: Deus rex cæli & terræ, maris & omnium quę in eis sunt, rex magnus super omnes reges: qui cuncta sapienter regit, quę potenter creauit: rex potens, rex cle-

Explicatio
paraphra-
stica huius
ex Cantico
sponsæ: In-
troduxit
me rex, &c.
iuxta lite-
ram &
spiritum.

mens, solus, & singularis rex, regens etiã eos qui reges vocantur, rex regum & Dominus dominantium mecum disposuit, & in me fieri voluit; vt aliquo saltem tempore vitæ meæ, ego pauper & indignus homuncio implerẽ ministerium istud, respiciendo ad ea, quæ sub cura cellarii posita sunt. Siue enim hoc ideo ordinauit, vt qui ad maiora & altiora vitæ contemplatiuæ minùs valui, in bonæ saltem actionis vita fructum haberem; siue vt humilitatis & patientiæ & cæterarum virtutum profectum, ad meã utilitatẽ meliùs sic apprehenderem; siue vt eius dumtaxat voluntatẽ hoc modo plenaria mei abnegatione facerem; siue quocunq; alio occulto beneplacito eius (mihî tamen semper placito) nequaquã dissentio, non contradico, non refugio; sed gaudeo & gaudebo de tanto iniuncto seruitio, quia introduxit me in cellaria sua. Hic etiam pater noster vicarius & amicus Dei, in me hoc ipsum adimpleri voluit; vt fratribus domus huius, meo pauperulo labore subscriuere; & ego paratum me esse cupio, quandiu valeo vel pedẽ mouere. Si ita incipis sapere, & tanquã diuinum considerate beneplacitum; tunc & hilariter ac reuerenter, omnia perficere delectabit animam tuam. Sed ad quid introduxit te pensare etiam habes, nec ignorare causam utilem debes. Non enim ideo introductus es, vt tu fruaris bonis illic repositis, alii in eadem sustineant. Sed potiùs intelligas, idcirco te vocatum & introductum, vt per tuum laborem aliis sit requies; per tuam curam & prouidentiam, subleuentur pauperes Christi: ita vt necessitate adueniente, tibi interdum subtrahas, vnde pascatur esuriens & sitiens Christus; & ex bono opere fraternæ dilectionis, tu ipse plus reficiaris in corde, quã caro tua cibo aliquo corporeo. Tunc proficies maximẽ in tam sancto officio, si spiritualem requiris fructum; non curans aliquod terrenum commodum vel incommodum; sed in detestato mentis desiderio, præter solum Deũ non optas possidere thesaurũ aliquem in terris; neque aliud quodcumq; lucrum expectas de labore tuo, quã cælestem vitã & gloriam æternam in futuro cum Christo. Nam te perseuerante, & omnia perficiente secundum eius bonam voluntatem, faciet ipse tandem tecum hanc gratiam, vt merearis eius intueri faciem perrennis gloriæ; & tanto dulcius & sublimiùs sentias verba huius amoris cantici verificari in te, quãto gloriosior est illa cælestis domus, abundans cellariis optimis diuersorum meritorum sanctorum, quã hęc pauperula & lutea domus paruo contenta cellario; in quo absconduntur victualia ad sustentationem fratrum nostrorum, pauperum & peregrinorum: ita vt dicas in dulcedine animæ tuæ, *Introduxit me rex in cellaria sua.*